بووکە شووشەکەم

هووشەنگ گوڵشیری
لە فارسییەوە: فەرامەرز (وریا) ئاغابەیگی
(بۆکان)

دایکم دەڵێ، دێتەوە، بەڵام دەزانم نایەتەوە. ئەگەر بڕیار بوو بێتەوە دایکم نەدەگریا. دەگریا؟ خۆزگە دیتبایە. نا. خۆزگە منیش نەمدیبایە.

ئێستا تۆ وا بزانە دایکمیت. چی بکەم کە قژەکانی تۆ کاڵە. چاوم لێبکە، دایکم ئاوا دانیشتبوو" لاقت کۆکەوە. دەستیشت لەسەر نێوچاوانت دانێ، نا، تۆ ناتوانیت. شانی دەجووڵایەوە، ئاوا. ڕۆژنامەکەی لەسەر عەرز، لە پێش دەم بوو. من خۆ وەک دایکم ناتوانم بگریم. باوکم دیار بوو دەیتوانی. مامە ناسریش ئەگەر بیەوێت دەتوانێت. هەر لەبەر ئەم کارانەیە بە پیاوی گەورە دەڵێین گەورە پیاو، هەر ئازان بڵێین: «مەگری، مریەم.»

ئینجا چییە، هەڵمگرت کە هەڵمگرت، دنیا ئاخر نەبووە. نامەوێت خۆ ئاگر بکەمەوە. دەمەوێت؟ باوکم زۆر باشە، هیچ وەخت نەیدەگوت: «وا مەکە!». واتە ئەدی بۆچی گوتی: «مریەم قەت نابێت بگریت». من پێم خۆشە بگریم، کەچی ناتوانم . ئەگەر دەمتوانی وەک دایکم بگریم، بۆ بابم دەگریام. ناتوانم بگریم. ئەم بووکە شووشانە دەتوانن بگرین؟ تۆ دەزانم ناتوانیت هەروەکو دایکم و دایە گەورە و مامە ناسر کە ناتوانن بگرین.

دەی ئەگەر دەتتوانی بگریت، بۆ ئەو کاتەی میهری شەیتان بووکەکەی لێ شکاندم نەگریایت؟ بووکە شووشەکەم دەڵێم. تۆ وەک ئێستا کە دانیشتوویت، هەر دانیشتیت و چاوت لێ کرد. دیتت من چۆن گریام؟ دایە گەورە گوتی: مەگری، مریەم گیان، بۆ خۆم دەیدەم بە وەستا تا بۆت چاک بکاتەوە.

من گوتم: دەی دوایی چی لێ دێت؟

گوتی: وەک یەکەم جاری لێ دێتەوە.

گوتم: نامەوێت، من نامەوێت. دەزانم وەکو ئەو قۆرییە زلەی لێ دێت.

بابم گوتی: کچی من ئەگەر نەگری بابی خۆی یەک دانەی دیکەی بۆ دەکڕێت، یەک دانەی گەورە.

بۆی نەکڕیم. بابم زۆر باشە. ئەگەر ئەم جارە هاتەوە نالێم بۆم بکڕە. هەر ناشگریم. وەبیرت دێ دایە گەورە چۆن گریا؟ بۆم گێڕایەوە. بە کراسی ڕەشەوە خۆی خستە سەر گۆڕی بابە گەورە و تێروپڕ گریا. منیش گریام. بابم نەگریا. پێم وا بوو دەگریا هەروەک بووکە شووشە، وەکو تۆ کە نە فرمێسکت دەبینرێت و نە دەنگت لێوە دێت. من کە ناتوانم خۆم ڕابگرم. وا دەگریام هەر وەرە سەیری، چونکە دەمزانی ئەدی قەت بابەگەورە گۆچانەکەی بۆ لام درێژ ناکات. هەمیشە دەیگوت: مریەمی بابە، ئەگەر زانیت گۆچانەکەم چەند بستە؟

دەمگوت: حەوت بستە، بابە.

دەیگوت: نا، پێنج بستە.

دەمگوت: حەوت بستە.

دەیگوت: دە بست و نیو لەگەڵ یەک ئەنگووستی چکۆلانەت.

دەمگوت: نا، هەر حەوت بستە.

دەیگوت: دەی باشە، وەرە بیپێوە.

منیش دەمپێوا. وای دەزانی نازانم هەر دەستم بگاتە ئاخری گۆچانەکە زوو دەستم دەگرێت، دواییش هەڵم دەگرێت و دامدەنێتە سەر ئەژنۆی. منیش لە خودام دەویست. جا دەستم دەکردە نێو گیرفانی کەواکەی و سەعاتەکەیم دەردێنا. بابە گەورەش قاپی سەعاتەکەی بۆ دەکردمەوە و دەینا بە گوێمەوە. دەمگوت: بابە گەورە دەستت چەندە پیرە؟

دەیگوت: چ بکەم پیر بووە ئەدی؟

دەستی، پشتی دەستی جۆرێک بوو، وەک دەموچاوی وابوو. دەیگوت: هەمووی خەتای ئەوانەیە کچی خۆم.

لەگەڵ عەقرەبەکانی بوو. لەگەڵ ئەو عەقرەبە سوورەی کە هەر هەڵدەخولێت و لەوانی دیکەش توندتر دەسوورێت. بڵێیت سەعاتەکەی لە کوێ بێ ئێستا؟ بڵێیت لەگەڵ بابە گەورە نێژرابێت؟ تۆ کە نازانیت، ئەتۆ چی کووتوول؟ تۆ هەروەکو ئەو پیاوە کورتە باڵایەی. بۆ خۆت هەر وەرە و بچۆ. هەر بچۆ ئەوبەر و وەرە ئەمبەر، هۆشیار بە زۆر هاتوچۆ نەکەیت سەرم لە گێژەوە بێت. بابم لەو بەرەوە بوو. من کە نەمناسی. کووتوول تۆ وەرە لێرە ڕاوەستە، واتە بۆ خۆت هەر دێیت و دەچیت. دایکم دەستی گرتبووم.

دەڵێت: ئاخر کچێ شقارتەت بۆ چییە؟

گوتم: نازانم.

هەرچی ئێستایە خۆ دەزانم لە کن یەک ڕێکیان دەخەم. ئەوە یەک دانە، دوو دانە... ئاوا.

من و دایکم لەمبەری چڵە شقارتەکان دەبین. بابیشم لەوبەرەوە، لەوبەری ئێمەوە. کووتوول تۆش وەرە نێوەڕاست. ئێستە ئەوانەی لەمبەرن دەبێ بقیژێن، ئەوانەی دیکەش کە لەوبەری چڵە شقارتەکانن دەبێت بقیژێن. بابم هەرای کرد: مریەمی من چۆنە؟ ماچێک بۆ بابی خۆی بنێرێت بزانم. کووتوول ئەم جار تۆ وەرە پێشێ. پێش من، ئێرە. تا بابم نەمبینێت کە چۆن ماچی بۆ دەنێرم. بابم گوتی.. لە بیرم نییە چی گوت. دایکم دەستی گرتبووم، ئاوا. بابم گوتی: کچی من نابێت بگریت، چونکە باری تەندروستی بابی زۆر باشە.

بابم زۆر باش بوو. وەک کووتوول کە هەر لەو ناچێت. ئەگەر میهری بەدفەڕ بووکە شووشەکەی لێ نەشکاندبم ئێستا جوان لەوبەر دامدەنا، لە جێی بابم. لەلای ئەوانەی دیکە کە لەوبەر لە کەن بابمن.

دایکم گوتی: لەپڕدا نەڵێم بووکەکەم کوا، ئاگام لە خۆم بێت.

گوتم: دایە، ئەی کوا بابم؟

گوتی: لەوێنە، ئەزیزم. لە پشت ئەو ئاغایە. وردە وردە دێتە پێش. هۆشیار بە چم پێ گوتی. لە بیرت نەچێت.

بابم نەبوو، جۆرێک بوو هەر بەپێکەنیندا زانیم کە باوکمە. دوایی بابم گوتی: مریەمی من ماچێکم بۆ بنێرێت بزانم.

گوتم کە دوایی ئەدی قسەی لەگەڵ نەکردم. لەگەڵ دایکم قسەی دەکرد. ئێستا بووکە شووشەکە دەبێت بڵێت: عیسمەت نەچی ڕوو لەوانە بنێیت.

بووکە شووشەکە هەڵبەزێت و هاوار بکات و هەر بۆ کووتوول ئاماژە بکات.

(دایە) تۆش لە بابم پرسە: دەبێتە چی، ڕاسپاردەی تۆ دەبێتە چی؟

بابیشم لە وەڵامدا گوتی: چی دەبێتە چی؟ ئەدی زانراوە. خۆ ئاشی نەزرییان لێ نەناوە، ئەگەر بڕیارە شتێکیش بێت، تۆ نابێت بهێڵێت ئەم منداڵە بێزار بێت.

مەبەستی من بوو. دوایی نازانم دایکم چی گوت. دەیقیژاند. هەموویان دەیانقیژاند.

هەراوهوریایەک بوو، وەها پێکەوە هاواریان دەکرد کە.. وەکو ئەو کاتەی کە حەسەنی غەزەب لێ گیراو فوو دەکاتە شەیپوورەکەی. هەرچی دایە گەورەش داد و هاوار بکات، کەس نازانێت، کێ چی دەڵێت. بابم ئێستا بڵێت عیسمەت فرمێسکت بسڕە. نامەوێت ئەوانە گریانت ببینن. دیسان دەبێت ئاماژە بە کووتوول بکات. من کە دایکم نەدی بگریت. گوتم: دایە دەمەوێت بێمە باوەشت.

دایکم گوتی... نازانم. لە بیرم نەماوە من کە ماندوو نەبووم.

دەمویست بزانم ئەگەر دایکم دەگری، منیش بگریم. دایکم چاوەکانی سڕی، ئاوا. کووتوول ئێستا تۆ ڕوو بە ئێمە ڕاوەستە، ڕووبەڕووی من و دایکم و هەموو ئەوانەی کە لەمبەرن. دەستیشت لێک بڵاوبکەوە، ئاوا. ئەم جار بە دەنگی بەرز بڵێ: خانمەکان کات تەواوە تکایە فەرموون بچنە دەرەوە.

جا ئەوجار ڕوو وەرگێڕە و بە بابم و ئەوانەی دیکەش بڵێ. دەی زووکە بڵێ، دە شتێک بڵێ، با هەموویان بڕۆن، بابیشم هەر بڕوات. بابم کز ببوو.

بەڵام پێدەکەنی، هەروەک ئەو کاتەی لە باوەشی دەکردم، یان بە شۆخی ژێربالی ختیلکە دەدام، ئاوا. ئێستا خۆ ناتوانم پێبکەنم. مامە ناسر گوێی میهری بەدفەڕی کێشا و گوتی: پێم بڵێ کچێ تۆ چت لەو بووکانەی مریەم داوە؟

دەستی خۆش بێت. ئەگەر بووکە شووشەکەم مابایە، ئەگەر میهری نەیشکاندایە ئێستا دەگەڕاوە و دەستی بۆ تەکان دەدام. منیش دەبێ دەستی بۆ تەکان دەم، ئاوا. دواییش دەست بە گریان بکەم. بابم دەیویست بێت. نەیتوانی. ئەتۆ، کووتوول، بچۆ ئەوبەر و لە پێش بابم ڕاوەستە.

دایکم گوتی: مەگەر بابت نەیگوت مەگری؟

دەمویست نەگریم، چونکە من هەمیشە بە قسەی بابم دەکرد. ئەگەر ئەوجار بێتەوە، ئەگەر وەکو مامە ناسریش گوێم ڕابکێشێت هێشتا ناگریم. هەرگیز لێیشی نادەم. بابم دەیگوت: لێم دە. منیش بە زللە لێم دەدا. پێدەکەنی. دەیگوت: توندتر لێم دە. لێم دەدا، یەک لەمبەر یەک لەوبەر، ئاوا. کووتوول تۆ کەوتی. بابم خۆ نەدەکەوت. هەستەوە بزانم.

سووکت لێ دەدەم، بە ئەنگووست، ئاوا لە بابم دەدەم، ئەگەر هاتەوە.ڕەنگە ئاواش ئێشی پێ بگات.

دایە گەورە هەر دەیگوت: خوایە چ بەسەر کوڕەکەم دێت، ئەگەر ئەوانەی باسی دەکەن ڕاست بن؟

گوتم: چی دەڵێن؟

دایکم گوتی: دایە گەورە، لەلای مریەم؟

دایکم خراپە، هەمیشە نا، تەنیا ئەو کاتەی ناهێڵێت دایە گەورە باسی بابم بۆ بگێڕێتەوە خراپە، ئەو کاتەی بە دەنگی بڵند دەڵێت: دایە گەورە!

هەر کاتێک دایە گەورە دەگری، دایکم دەڵێت: دایە گەورە! کەچی جارێک بۆ خۆشی لەلای من لەپڕدا دەستی کرد بە گریان. مامە ناسر کە هات... کووتوول تۆ وا بزانە مامە ناسری. وەرە ئێرە. دەبێت کاتێک دێیتە ماڵەوە هەر لەوێ ڕاوەستیت. وەرە، ئەم کاغەزەش بگرە بە دەستەوە واتە ڕۆژنامەیە. دایکم گوتی: ئەگەر پێت خۆشە بۆ خۆت بچۆ دەرگا بکەوە.

ئێستا کووتوول دەبێت هەر چاوی بە دایکم کەوت سەر داخاتە خوارێ، ئاوا.

ئەوجار تۆش لە خۆت دە. توند، بەڵام تۆ ناتوانیت. چاولێکە دەبێت هەر دوو دەستت توند لە تەپڵی سەرت بدەیت و دانیشیتە سەر عەرد، وەکو من، نا، وەکو دایکم کە چۆن لە خۆی دەدا، دانیشە و بڵێ: چم بەسەر هاتووە، خاکم بەسەر، کاکە گیان؟ کووتوول، ها دەی ئەو ڕۆژنامەیەم بدەیە. دایکم ڕۆژنامەکەی هەموو پشکنی. دەستی دەلەرزی. گوتی: کوانێ، لە کوێدایە؟

مامە ناسر خۆی کرد بە دیوەکەی دایە گەورەدا. ئێستا تۆ بیخوێنەوە.

نازانم چی. شتانێک بڵێ، وەکو چۆن لە ڕادیۆ و تەلەڤزیۆندا قسە دەکەن.

مامە ناسر، ئەوانە ئاوا دادەنیشن و بەر دەبنە قسە. دایکم دەڵێت: لە ڕووی شتێکەوە دەیخوێننەوە، بۆیە وا زوو زوو چاو لە خوارێ دەکەن.

خۆ لە ئێمە دیار نییە، ڕەنگە وا بێ، دایکم خۆ درۆ ناکات. درۆ دەکات؟

مەگەر نەیگوت: «باوکت چووەتە ئابادان تا بۆت بکڕێت، چونکە خۆت دەزانیت لێرە پەیدا نابێت؟»

مامە ناسر گوتی: بۆ خۆم بۆی دەکڕم.

گوتم: نامەوێت.

هەڵبەت دەمەوێت. ئەگەر بابم بۆم بکڕێت. ئەگەر بێتەوە.

نایەتەوە. ئەگەر قەرار بوو بێتەوە دایکم بۆچی دەگری؟ هەر ڕۆژنامەی دەخوێندەوە و دەگریا. بێژەرەکان کاتی خوێندنەوەی ڕۆژنامە جار جار بزەیەکیان دێتێ، ئاوا. من ئێستا وەک ئەوان ناتوانم پێ بکەنم. دایکیشم ناتوانێت. مامە ناسر هاتە لام و دەستی کێشا بەسەرمدا، بە قژمدا. ئەتۆ، کووتوول... نا، نامەوێت تۆ دەست بەسەرمدا بکێشیت. مامە ناسر جۆرێک دەستی بەسەرمدا دەکێشا. هەرگیز پێم خۆش نەبوو. بۆ ئەوە نا کە مووی سەرم وەک ئەو ژنە تێکبدات. ئەو ژنەی کە... باشە دەی، مەتۆرێ کووتوول ئێستا گریمان ئەو ئاغایەی. مێزەکەشت ئەلێرەیە، مێزێکی زۆر گەورە. لەسەر مێزەکەش هەموو شتێک هەیە. من و دایکم و دایەگەورە چووینە ژوورێ. مامە ناسر نەهات. گوتی: ئێوە بچن، منیش لێرە، لەم ساردەمەنی فرۆشییەدا چاوەڕێتان دەبم.

من گوتم: منیش لەگەڵ مامە ناسرم دەبم.

ساردەمەنیم نەدەویست، چونکە بابم گوتی هەرگیز شت لە کەس داوا نەکەم، هەرگیز دایکم گوتی: دەبێت تۆ لەگەڵمان بێیت.. تێگەیشتیت؟ لەبیرت بێت بەو ئاغایە بڵێیت «من باوکم دەوێت». مامە ناسرم گوتی: ئەرێ مامە گیان. وەختێ گەڕایەوە بۆ خۆم دوو دانە بەستەنیت بۆ دەکڕم.

من گوتم: هەر ئێستا دەمەوێت.

دایکم گوتی: مریەم!

تۆش بە دەنگی بڵند بڵێ: «مریەم!» دەستم بگرە و لەگەڵ خۆت بمکێشە. دوایی لە دەرگا بدە، دەرگایەکی گەورە، ئەوجار یەکسەر... وەرە، کووتوول، لە کەلێنی دەستی منەوە چاو لە دایکم بکە، چاو لە منیش بکە.

ئێستا تۆ دەبێت وەک دایکم باسی شتگەلێک بکەیت کە من تێبگەم، واتە من و تۆ و دایەگەورە هاتووین باوکم ببینین. دە بڵێ زووکە. کە دەرگا کرایەوە چووینە ژوورێ. هەر ئەو ئاغایە گوتی... نازانم. درێژ بوو. بڵندتر لە دایکم. قەڵەویش بوو. دایەگەورە لەبەر خۆیەوە گوتی: هەک دایکت بمرێ ڕۆڵەگیان.

ئێستا تۆ، کووتوول وا بزانە ئەو ئاغایەی. درێژ و گیپە کە سمێڵیشت هەیە. پێبکەنە و بڵێ: فەرموون لەو وەتاغە چاوەڕێ بن. دوایش خانمێک هات. جوان بوو. دەتگوت بووکە شووشەکەمە. نا، باوکمە.

چونکە باوکم لێرە نییە، باوکمە. ئەم خانمە بۆ خۆی هەیە. هەروەک ئەو ژنانە دەچوو کە لە تەلەڤزیۆندا قسە دەکەن، نا، لە لاپەڕەی ڕۆژنامەدا شت دەخوێننەوە و زوو زوو بزەیان دێتێ. دایکم گریا. ئەو ڕۆژەی کە... ئەدی ئەو ڕۆژە دەڵێم. خۆ بۆم گێڕایەوە. خانمەکە هات و گوتی: خانمەکان دەبێت ببوورن. دواییش هەندێک قسەی کرد. سەرەتا دەستی بە ناو سینگی دایە گەورەدا کرد. دایە گەورە گوتی: ئاخر خانم من خۆ..

دایکم گوتی: دایە گەورە.

دایکم بە ئارامی پێی گوت، بەڵام دەموچاوی وەک ئەو کاتە وا بوو کە بە دەنگی بڵند پێی دەڵێت. وەک ئەو کاتەی لەگەڵ من دەیکاتە شەڕ.

ئەدی ئێستا شەڕ ناکات. خۆزگە شەڕی لەگەڵم کردبایە. ئەگەر دەستم ڕاگرێت و دوو جاریش لە پشت دەستم بدات، هیچ ناگریم. جارێک کتێبێکی بابم بە دزییەوە هەڵگرتبوو هیچی پێ نەگوتم. بەڵام لێی وەرگرتم و لە سەر جێی خۆی دانایەوە. تۆ بڵێ: مریەمی دایە نابێت دەست لە شتی بابی بدات.

دەمویست پێی بڵێم: ئەدی خۆ بابم نایەتەوە. نەمگوت. گوتم ئەگەر وا نەڵێم ئەوە دێتەوە. ئەگەر دەست لە کتێبەکانی بدەم، یان کتێبێکی لێ بدڕێنم زوو دەزانێت، پەیدا دەبێتەوە. جاران هەردوو گوێمی دەگرت زۆری ڕانەدەکێشا. بە ئاستەم. دەیگوت: بابی خۆی ئاکام ڕۆژێک دوو گوێی کچی خۆی دەبڕێت و دەینێتە نێو دەستییەوە. ئەگەر بەدفەڕیم دەکرد، یان بەهانەم دەگرت لەگەڵی بچمە دەرێ دەیگوت: ئەدی ئێستا کاتی خۆیەتی بابە بێت و دوو گوێت بگرێت و چاو لە چاوی مریەمی بکات. ڕۆژێک هەرچی ویستی بە توورەیی تەماشام بکات نەیتوانی خۆی ڕابگرێت. مامە ناسرم دەتوانێت. ئێستا کە ناتوانێت. جارێک مامە ناسر گوێی میهری گرت و کێشای. بابم نەیتوانی.

دوایی پێکەوە هەردووکـــمـــان کــەوتینە پێکەنین. لە قاقای پێکەنینمان دا، چونکە منیش هەردوو گوێی بابم ڕاکێشا. گوێیەکانی بابم چکۆلە بوون.

هەروەخت دادەنیـشت جوان دەمـتـوانی گـوێی بگرم و تەماشای ناو چاوی بکەم.

ئەو خـانمە هات لە پێش من دانیــشت، ئاوا، گـوتی: خانمە چکۆل ڕێ دەدەیت؟

دایە گەورە گوتی: ئاخر بۆچی ئەو؟

دایکم دووبارە گـوتی: دایە گـەورە مـەگـەر گـوێت لێ نەبوو خانم چییان گوت؟

ئەوجار ئەو خانمە دەستی بە ناو قژدا کردم. دایکم قژی هۆنیبوومەوە لە پێشەوەی سەرم کۆی کردبووەوە. ئەوەندە جوان ببووم هەر مـەپرسە. هەر بۆیەش ئەو خـانمە مـاچی کردم. دوایی دەستی کرد بە... تەماشا بکە وا بزانە من ئەو خـانمەم. دەی ئەگـەر دەست بۆ ژێر دامـەنت بەرم بێـزار نابیت؟ ئەو کـارەی لەگـەڵ دایکیـشم کـرد. لەگـەڵ دایە گەورەشم.

دایە گەورە گوتی: خوایە لێمانی دوور کەی.

دایکم نەیگوت: «دایە گەورە» دەبوو بڵێت. ئەم خانمە گــوتی: خــانمە چکۆلانە تۆ زۆر جــوانیت، دەچیـــتـــە قوتابخانەش؟

دایکم گوتی: نا، ساڵێکی دی وەختێتی.

بەو چی؟ کـتـێـبـەکـانم دەخـەمـە نێـو کـیـفـەکـەمـەوە. پارچەیەکی سوور وەک میهری مامە ناسر دەکەم بە گوڵ و لە سەرمی دەدەم، بەڵام دایکم نایەڵێت.

من دەتوانم تا پەنجا بژمێرم، بابم فێری کردووم. یەک، دوو، سێ، چوار،... نا، ئێـستـا ناتوانم. بابم دەیگوت: کچی من دەبێتە وێنەکێش. کچی من لەوێ دادەنیشێت، لە پشت مێزەکەی خۆی و وێنە دەکێشێت تا بابی خۆی فریای کارەکانی بکەوێت.

ئەوکـات لە پشت مـێـزەکـەی دادەنیـشت و کـتـێـبی دەخـــوێندەوە. هەرچی دەمگـوت: «بابە!» گـــوێی لێ نەدەبوو. دوایـیش کـــە دەمـــقـــیـــژاند: «بابـە، بابە!» چاویلکەکـەی لە چاو دەکـردەوە و دەیگـوت: «چیـیـە، ئەزیزم؟»

دەمگوت: تەماشا بکە بابە چیم کێشاوە

دەیگوت: بێنە با بابە بیبینێت.

دایە گـەورە دەیگـوت: ئەگـەر بێـتـو بزانم وێنەی من بکێشیت، باوکت دەسووتێنم.

پێی وابوو دەتوانێت. بابم پێدەکەنی. تەماشای دەکرد و پێدەکەنی.

نیـشـانی مـامـە ناسری دەدا. کـارێکی نیـیـە. ئاوا تەمــاشــای بکە، ئەوە زگی دایە گــەورە، دواییش ئەوە ســەری، ئەوەش چاوەکـانی. دەبێت دەمی زۆر زل بێت، واتە شەڕی بە دەستەوەیە لەگەڵ من.

بابم دەیگوت: ئەی لووتی کوا؟

دەمگوت: دەمی ئەوەندە زلە، لووتی دیار نییە.

هەروەک ئەو وێنەیەی کـە کـێـشـاومـە. جـا ئێـسـتـا کـووتوول، گریمان تۆ لە پشت مـێزەکـەت دانیـشـتوویت، ئەوەش دایکم. ڕاوەسـتـە تا دەستی دایە گەورە بکێشم. دەستی من لە نێـو دەستی دایەگەورەدا بوو. ئێستا تۆ، کـووتوول، لە پشت مـێزەکـەت هەسـتـە، وەرە پێـشێ، پێ بکـەنە، ســـڵاو لـە دایەگـــەورە و دایکم بـکە. دواییش وەرەوە، ڕوومــەتم بگرە، ئاوا. ئێـشم پێ نەگـەیەنی. ئێـسـتـاش هەر خۆشیم لەو کـارە نایەت. کووتوول، پێم بڵێ، بە من بڵێ: ناوت چییە؟

دایە گــەورەش بەو دەمــە زلەیەوە بڵێ: مــریەمــە بە قوربان، دەستت ماچ دەکات. دوایی پیاوێک چای هێنا. بۆ منی نەهێنابوو. من کە نامـەوێت ئێـستـا دایەگەورە باسی شـتگەلێ دەکـات کـە مـن تێی نەگـەم. قـسـە بکە، هەرچی لە بارەی بابمەوە بڵێ. بڵێ: ئاخـر ئاغـا، ئەوانە هەرچی بن لاون. شتێکیـان خوێندووە... مـەنزووری بابم بوو. دەموچاوی دایکم جۆرێکی لێ هاتبوو.

تۆ کـــووتوول بیـــبـــینیت. نابێت ڕوو بە دایە گـــەورە ڕاوەستە، دەبێت چاییشت بە دەستەوە بێت. بڵێ: بەخوا ئەوە بە دەســتی خـۆیانە، هەرکـات هاتن و... نازانم. هەروەکو ڕۆژنامـەکـان قـسـەی دەکـرد. پێم وایە دەیوست بابیـشم بچـێت ئاوا دانیـشـێت و لە بنەوە تەمــاشــای ڕۆژنامەکە بکات و بەم جۆرە قسە بکات.

ئێستا تۆ قسە بکە. وەکو دایکم قسە بکە. باسی بابم بکە. باسی شــتگەلێک بکە دایە گــەورەش نەزانێت. ئێـسـتـا کووتوول بڵێ: زۆر چاکە. سبەینێ بڕۆن. پێـتـان خۆش بوو دەتوانن ئەو منداڵەش بەرن. بەڵکو ڕازی بێت. دایە گەورە بە ئێرەی دەستی لێیدام. دەمزانی بۆچی وا دەکـات. سـەرم داخـست. دایە گەورە لێی دام، توندیشی لێ دام. تەمـاشـام کرد دەمـوچاوی جۆرێ لێ کـرد. تەنیـا

لووتی دیاربوو. ئێستا من دەبێ بە کووتوول بڵێم: ئاغا، من بابم دەوێت.
دەبێت کووتوول بڵێت: دەچیت دەیبینیت، ئازیزم. بەڵام لە بیرت بێت بڵێ:
«بابە، کەی دێیەوە ماڵێ؟».
دایکم گوتی: ئەگەر ڕازی نەبێت بێتەوە ماڵێ چی؟
نابێت کووتوول تۆ بزانیت دایکم مەبەستی باوکمە. ئێستا بڵێ: دەی، ڕازی بکەن چەند جار بیڵێن تا فێر ببێت.
ئەدی دایکم هیچی نەگوت. دایە گەورە گوتی: مەبەست کوڕەکەمە.
کووتوول بڵێ.. نا، سەرەتا دەستی بنێتە پشتی و بچێ بۆ لای مێزەکەی، دوایی بڵێ: ئەدی من نازانم. جا، وای دانێ ئێمە دەمانەوێت بڕۆین، واتە من و دایکم و دایەگەورە. وەرە پێشێ. وەرەوە و بە هێواشی بڵێ: کچە جوانەکە هەر پێت نەگوتم ناوت چییە. دواییش پێی بڵێ: سبەینێ بچۆ بابت ببینە.
بەڵام بابم پەیدا نەبوو، نەهاتەوە. ئێستا دەبێت من بڵێم: دایە، بابم بۆ نایەتەوە؟
دایکم گوتی: نازانم. بابت خۆشی بە دایکتدا نایە.
– بۆ دایە؟
– تۆ بڵێ: بابم زۆر چاکە، دایە.
– نا، زۆر خراپە کە دایکمی خۆش ناوێت.
بە دایکم گوت مەگەر وا نییە؟ دایکم قسەی نەکرد. تەنیا چاوەکانی سڕی. دایەگەورە نەهات. نەیدەتوانی بێت. بەردەوام لە ناو جێگە کەوتبوو و هاواری دەکرد.
دایە گەورە لاقی دێشێت. مامە ناسرم هەمیشە دێتە لای دادەنیشێت و قسەی لەگەڵ دەکات. لەبەر شلوغی ناوێرێت میهری لەگەڵ خۆی بێنێت. هەر من دەچمە لای دایە گەورە، بێ دەنگ دەبن. ئێستا کووتوول دەبێت بڵێت... نا، مەیلێ بۆ خۆم لە جیاتی مامە ناسرم دەڵێم: دایە سبەینێ دەچین بۆ لای بابم. دایە گەورەش بڵێ: خۆزگە چاوم پێی دەکەوت. دەترسم بمرم و کوڕەکەم نەبینم.
دایکم گوتی: دایە گەورە ئەو قسانە مەڵێ، خودا نەکات.
دایە گەورە گوتی: دەزانم نایبینمەوە.
دایکم هەر چاوی بە من کەوت ئەدی نەگریا. بۆ دایە گەورە خۆ نەدەگریا. دەزانم بۆ بابم دەگری. مامە ناسرم گوتی: ڕێ بە هیچ کەس نادەن، بەڵام هەر جۆرێ بووە دەتوانین بیبینین. من و براژن دەچین.
دایکم گوتی: کاک ناسر!
بە ئارامی پێی گوت. مامە ناسر گوتی: ئەی شەیتان، ئەوە تۆ لێرە بوویت؟
گوتم: منیش دێم.
ئێستا دایکم بڵێ: مریەم؟
ئەگەر ئەوەی نەگوتبا، دەیانبردم. نەیانبردم. مامە ناسر گوتی: ئەگەر کچی چاک بیت بووکێکی گەورەت بۆ دەکڕم.
بابم نەیدەگوت: «ئەگەر کچی چاک بیت.» دەیگوت: دەتەوێت بووکەکەت چۆن بێت؟
گوتم: هەروەک ئەو بچێت، هەر ئەوم دەوێت.
بابم گوتی: ئەگەر گاوی کەنەوە ناحەز دەبێت.
دایە گەورەش بڵێ: چاوتان پێی کەوت؟
مامە ناسر گوتی: تەنیا چرکەیەک دیتمان، حاڵی باش بوو.
گوتم: مامە سەری مووی پێوە مابوو؟
گوتی: ئەرێ مامە گیان. پێشی گوتم: «دەبێت مامە ناسر هەردوو گوێی مریەم ببڕێت و بینێتە نێو دەستی.»
گوتم: وا ناڵێت. بابم ئێستا وا ناڵێ.
بابم هەروەخت وای دەگوت، هەردوو گوێم دەگرت و هەڵدەهاتم. بابم پێدەکەنی و دەکەوتە شوێنم. ئێستا دایە گەورە بڵێ: ئەدی بۆچی نەیانهێشت بچنە ژوورێ.
مامە ناسر گوتی: بەنۆرە بوو، ڕێیان نەدەدا هیچ کەسێک بچێتە ژوورەوە.
گوتم: بەنۆرە یانی چی؟ مامە ناسر پێی نەگوتم. دەی با نەیڵێت. دەزانم بیست دانە. نا، پەنجا دانە وەک کووتوول لەوێ کۆ وەبوون. تۆ لەوێ ڕاوەستە کووتوول، یەک نەفەریش لێرە. زۆر کەسی دیش بەو شێوەیە ڕاوەستێن. ئەگەر بووکە شووشەکەم مابایە دەبوو لە نێوەڕاست ڕاوەستێ، بەڵام میهری لە ڕقاندا بەعاردی دادا. دەزانم لە ڕقاندا وای کرد.
مامە ناسرم گوتی: بێ گومان سبەینێ لە ڕۆژنامەکاندا دەینووسن.
دایکم گوتی: پێم وا نییە بینووسن.
دایە گەورە گوتی: ئەگەر لاقم بوایە، ئەگەر بمتوانیبایە.

ئەدی دایە گەورە ناتوانێت لەسەر لاقی ڕاوەستێت. خۆزگە بیتوانیایە.

مامە ناسر و دایکم ژێر باڵی دەگرن و یارمەتی دەدەن. وەک بووکە شووشەکەم کە دوو لاقی لێ ببووەوە. سەریشی شکابوو، ببووە سێ لەتەوە. بابم گوتی: بیبە فڕێی دە نێو زبڵدانەکە.

گوتم: بابە مەگەر نەمردووە؟

گوتی: بووک نامرێت، بابە گیان، دەشکێت.

گوتم: نا، دەمرێت. بووکیش وەکو بابە گەورە دەمرێت.

بۆ خۆم ناشتم. لە نێو باغچە قۆرتێکم بۆ هەڵکەند، بە دەسماڵە سپییەکەی خۆم پێچامەوە، خستمە ژێر خاک و ئاوم بەسەریدا کرد. دواییش چەند گوڵم لێ کردەوە و لەسەر گۆڕەکەی بڵاوم کردەوە. ئەگەر بابەگەورە مابایە هەرگیز نەیدەهێشت گوڵ لێ کەمەوە. پیاوێک لای گۆڕی بابە گەورە دانیشت. لە ناو کتێبەوە شتێکی دەگوت کە من نەمدەزانی. زوو زوو دەیخوێندەوە و سەری بۆ دەلەقاند. ئێمە گوڵی سوورمان نییە. هەتا بابە گەورە مابوو، هەمیشە گوڵی سوورمان هەبوو. دایە گەورە دەیگوت: ئەو کات و سەردەمە خوشکەکەی چوو ئێسکەکانی دیتەوە و بە گوڵاو شۆردی و پاشان لەبن داری گوڵی سوور ناشتی، دواییش بابە گەورە بوو بە بلبل و هەڵفڕی. ئەم بلبلەش زۆر هەڵفڕی و دواییش نیشتەوە... ئێستا تاقەتم نییە بۆتی بگێڕمەوە. دایە گەورەش تاقەتی نییە. مامە ناسر گوتی: دایە گیان مەگری. بێ گومان چەند ساڵ دەمێنێتەوە، دوایی دێتەوە.

دایکم گوتی: چەند ساڵ؟

تۆ بڵێ: «چەند ساڵ؟» دواییش هەڵێ، بچۆ بۆ ئەو وەتاغە. منیش دەمویست بگریم. بەڵام نەگریام. چون بابم گوتی: «مەگری» بابم گوتی: «مریەمی من هەرکات بابی ویست نابێت لەوانە داوا بکات.» هەر ئەو ڕۆژەی وای گوت زانیم بابم لەگەڵ جاران زۆر گۆڕاوە، بابم وەک بووکە شووشە وا بوو، وەک ئەو دەمەی میهری شەیتان لێی شکاندم. دەموچاوی جۆرێک بوو.

دایکم لەسەر جێ کەوتبوو. مامە ناسر شتێکی گوت کە دایکم گوتی.

تۆ بیڵێ، نا، مەیڵێ. دایکم قسەیەکی ناحەزی کرد. دایکم زۆر خراپە، هەڵبەت هەندێک جار خراپە. ئەو دەمەی لە داخی مامە ناسر قسە دەکات، ئەو دەمەی باسی بابم دەکات. بابم زۆر گەورە بوو. منی هەڵدێنا دەیخستە سەر قەڵاندۆشی. گوتی: مریەمی من بێتە سەر دەستی بابی ڕاوەستێت، ئاوا.

دەیگوت: چاوەکانی بقووچێنێت. منیش هەردوو چاوم دەقووچاند و ئەو جار دەچوومە سەرێ، سەر سەرێ. دەیگوت: جا ئێستا چاوی هەڵێنێت.

من لەو سەرە بووم، گەیبوومە نزیک گڵۆپەکە.

دایکم گوتی. گوتم کە. مامە ناسر چاوی بە من کەوت.

ئەگەر نەیدیبیایەم دەیگوت: تۆ لێرە چیت دەوێت کچێ؟

دوایی ئەدی پێکەوە قسەیان نەکرد. قسەشیان کردبایە، لەلای من هەر باسی باوکیان دەکردم، بێ گومان بابم دەهاتەوە. کووتوول نەیهێشتووە.

بەو دەستانەت لێت دا، لەگەڵ تۆمە کووتوول؟ بابم وەک بووکە شووشەکەی خۆمی لێ هاتووە. شکاوە. تۆ خراپیت. منیش لاقت لێ دەکەمەوە.

دەستت هەڵدەکەنم. سەریشت لێ دەکەمەوە. ناشتنێژم وەک بووکە شووشەکەم، کە لە بن داری گوڵی سوور ناشتم. دەتخەمە نێو زبڵدانەوە. تەنانەت بۆشت ناگریم. بەڵام خۆ من ناتوانم کە نەگریم.

سەرچاوە:

نمازخانەی کوچک من- چاپ اول ١٣٥٤ نشر کتاب تهران.